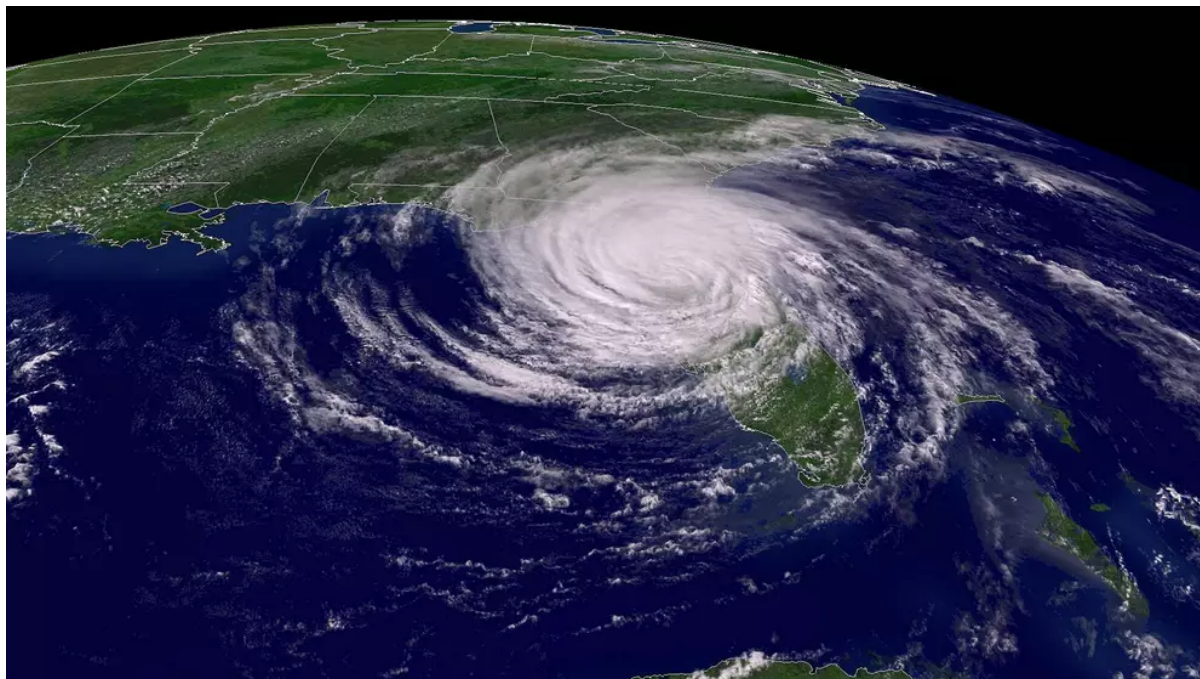

/ OPINION

Satellitbilden visar en av många orkaner över Florida. Hur ska vi på bästa sätt möta klimatförändringar? Hoppas på det bästa men planera för det värsta, tycker artikelförfattarna. Foto: AP

DEBATTINLÄGG

"Klimatpanik är det största klimathotet"

Publicerad 30 mars 2019

"Förslag om flygförbud, global nolltillväxt, barnbegränsningar och demokratins avskaffande – drivna av klimatpanik – är nog därför det största klimathotet", skriver tre forskare.

OM DEBATTÖRERNA

John Hassler

Professor, Institutet för internationell ekonomi, Stockholms universitet

Per Krusell

Professor, Institutet för internationell ekonomi, Stockholms universitet

Conny Olovsson

Senior ekonom, Forskningsenheten, Sveriges Riksbank

Åsikterna i inlägget är debattörernas egna.

Varje dag hör och läser vi om att forskarvärlden är ense om att fortsatta utsläpp av växthusgaser leder till katastrofala klimatförändringar som riskerar leda till den mänskliga civilisationens undergång.

Vi hör också att de nödvändiga åtgärderna för att stoppa klimatförändringarna är drakoniska.

En effektiv klimatpolitik kräver enorma uppoffringar -- vi måste förändra vår livsstil i grunden, enligt vissa sluta skaffa barn och till och med avskaffa demokratin.

Det är inte svårt att förstå att många får klimatångest och behöver terapi för detta. Det är synd och onödigt eftersom dessa påståenden inte stämmer.

Klimatångest och panik tror vi dessutom minskar möjligheten att på ett förnuftigt sätt hantera de stora men långt ifrån oöverstigliga problem klimatförändringarna innebär.

Det är ingen tvekan om att förbränning av fossila bränslen leder till koldioxidutsläpp som påverkar balansen mellan inflöde av energi form av solljus och utflöde i form av värmestrålning.

Någon enighet om hur stora effekter detta får på jordens klimat finns dock inte.

FN:s klimatpanel IPCC sammanfattar de internationella forskningsresultaten med att en fördubbling av atmosfärens koldioxidhalt (som vi ännu är långt ifrån) förmodligen leder till att den globala medeltemperaturen ökar med [mellan 1,5 och 4,5 grader](#).

Om den sanna klimatkänsligheten skulle vara i den lägre delen av detta intervall behöver vi inte bry oss särskilt mycket.

Vi har hittills ökat atmosfärens koldioxidhalt med knappt 50% och kan alltså öka den lika mycket till och ändå klara 1,5 gradersmålet. Men om klimatkänsligheten ligger i mitten eller i den över delen av intervallet måste åtgärderna mot klimatförändringarna bli mycket mer kraftfulla än de som världens länder hittills lovat.

FN:s klimatpanel pekar också på att osäkerheten när det gäller de ekonomiska konsekvenserna är lika stor eller större än den kring de naturvetenskapliga mekanismerna

Det finns dock inga forskningsresultat som pekar på att den mänskliga civilisationen skulle gå under på grund av klimatförändringarna. Sådana scenarier är science fiction.

Utgångspunkten är alltså en stor osäkerhet om hur stort problemet med klimatförändringar är. Hittills har inte forskningen lyckats minska denna osäkerhet i någon betydande grad.

Att vänta på mer kunskap verkar därför inte vara särskilt fruktbart. Vi måste istället fatta beslut om klimatpolitiken nu givet denna stora osäkerhet.

Vår forskargrupp har studerat [de globala välfärdsförlusterna](#) av två olika typer av politikmisstag.

Det första är att införa en kraftfull global klimatpolitik som senare visar sig ha varit för strikt. Det andra är att inte göra så mycket i förhoppningen att klimatförändringarna inte blir så stora och att deras konsekvenser är små men det senare visar sig vara tvärtom.

Våra resultat är väldigt tydliga – kostnaderna av att föra en för strikt klimatpolitik som sedan visar sig vara överdriven är inte stora och många gånger mindre än de från en politik som senare visar sig ha underskattat klimatförändringarnas effekter

En smart klimatpolitik är alltså en billig försäkringspremie mot stora men högst osäkra kostnader. Vi bör alltså hoppas på det bästa men planera för det värsta.

Men, för att försäkringspremien ska vara låg måste klimatpolitiken vara smart.

En osmart klimatpolitik kan bli väldigt dyr; så dyr att många skulle ifrågasätta om den är värd sitt pris. Förslag om flygförbud, global nolltillväxt, barnbegränsningar och demokratins avskaffande – drivna av klimatpanik – är nog därför det största klimathotet.

En smart klimatpolitik är att sätta pris på utsläppen. En koldioxidskatt på svensk nivå eller ett utsläppshandelsystem med ett rimligt högt pris skulle med största sannolikhet räcka och vara det smartaste sättet att [hantera klimatkrisen](#).

Allt fler inser att ett pris på utsläpp är rätt väg att gå och ännu är det inte för sent.

Strejka gärna, men inte mot klimatförändringarna utan för en global koldioxidskatt!

✉ **John Hassler** (opinion@svt.se)

Professor, Institutet för internationell ekonomi, Stockholms universitet

✉ **Per Krusell** (opinion@svt.se)

Professor, Institutet för internationell ekonomi, Stockholms universitet

✉ **Conny Olovsson** (opinion@svt.se)

Senior ekonom, Forskningsenheten, Sveriges Riksbank

Publicerad: 30 mars 2019 07.00

✉ Hittat fel i texten? Skriv och berätta.

Lokal. Lättanvänd. Opartisk. Ladda ner appen nu!

OM SVT OPINION

Debattinlägget ovan är från SVT Opinion. Innehållet är debattörens egen uppfattning – inte SVT:s.